

Arrest

nr. 189 320 van 30 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 15 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 3 december 2015 België is binnengekomen, diende op 4 december 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 8 februari 2017 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 9 februari 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 04/12/2015

Overdracht CGVS: 21/01/2016

U werd een eerste maal gehoord op 9 september 2016 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 14u tot 18u15. U werd bijgestaan door een tolk die het Somali

machtig is. Uw advocaat, Ignace Oger loco Alexander Loobuyck, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

U werd een tweede maal gehoord op 9 januari 2017 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 14u10 tot 17u49. U werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Ignace Oger loco Alexander Loobuyck, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit de stad Jalalaqsi en te behoren tot de clan Sheikal. U werd op 18 mei 1994 geboren in Mogadishu in de provincie Benadir. U verklaarde dat uw vader een stuk landbouwgrond erfde van zijn vader. Omdat hij geen tijd had om het land te bewerken, werd het door een andere familie, die tot de clan Hawadle behoorden, in beslag genomen en bewerkt, zonder dat zij daarvoor de toestemming hadden. Uw vader verkocht uiteindelijk het stuk land aan een andere familie, waardoor hij bedreigd werd door de familie die jullie landbouwgrond onrechtmatig hadden opgeëist. In 2013 werd uw vader vermoord tijdens een trip voor zijn werk door A.M.M., de zoon van de man waarmee het landconflict ontstond. Wanneer de overheid terug aan de macht kwam in Jalalaqsi, diende uw moeder een klacht in bij de ouderen via uw schoonbroer, en tevens soldaat, L.N.S.. L.N.S. arresteerde M.M., maar omdat niet hij, maar zijn zoon schuldig was aan de moord op uw vader, werd hij uiteindelijk vrijgelaten. Rond april 2015 kwam uw moeder om doordat haar huis platbrandde. U verklaart dat het opnieuw A.M.M. was die uw moeder vermoordde, doordat zij klacht indiende tegen hen. Omdat u na de dood van uw moeder ook (telefonisch) bedreigd werd, besloot u om samen met uw echtgenoot, broers en zussen naar Mogadishu te vluchten. Omdat de bedreigingen in Mogadishu niet ophielden, besloot u om het land te verlaten.

Op 21 november 2015 verliet u Somalië. Op 21 november 2015 kwam u aan in Turkije en u vertrok daar op 25 november 2015. Op diezelfde dag kwam u aan in Griekenland en u vertrok daar weer op 1 december 2015. Vervolgens reisde u door naar België. U kwam hier aan op 3 december 2015 en vroeg asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 4 december 2015.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van het gehoor voor het CGVS en ook tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS 9 september 2016, p. 2-3, 23 en gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 2, 17-18). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal worden onderzocht. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Ten eerste wil het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) opmerken dat uw medewerking tijdens het gehoor ondermaats was. U ontwijkt regelmatig de vragen, ook al gaat het om eenvoudige vragen over uw basiskennis (voorbeelden: CGVS 9 januari 2017 p. 4, 5, 7, 8, 11, 12). Ondanks het feit dat u meermaals gewezen wordt op uw plicht om samen te werken en de vragen te beantwoorden (CGVS 9 januari 2017 p. 5, 7, 8, 11), verhindert dat u niet om niet rechtstreeks op de vragen te antwoorden. Er dient daarenboven ook opgemerkt te worden dat u vaak lang moest nadenken over eenvoudige vragen met betrekking tot uw dagelijkse leefomgeving (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 3, 4, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25).

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Jalalaqsi in het district Jalalaqsi van de provincie Hiraan, Somalië. Ten eerste komt uw geografische kennis niet overtuigend over. Zo heeft u enige kennis over uw regio, maar wanneer dit meer in detail wordt bevraagd, blijkt deze zeer beperkt en ondermaats.

U verklaarde dat u geboren werd in Mogadishu en op ongeveer tweejarige leeftijd naar Jalalaqsi verhuisde met uw ouders (zie gehoorverslag CGVS 9 september 2016, p. 4 en CGVS 9 januari 2017, p. 2). U woonde er samen met uw ouders totdat u in augustus 2015 trouwde met uw echtgenoot A.N.S.. Na uw huwelijk trok u in bij hem, uw schoonbroer L.N.S. en schoonmoeder (zie gehoorverslag CGVS 9 september 2016, p. 14).

Wanneer u geconfronteerd werd met een aantal dorpen uit uw omgeving, blijkt dat u het merendeel van de dorpen uit uw omgeving herkent. Het is echter opmerkelijk dat u enkel de naam van de dorpen herkent, maar verder nagenoeg niets over deze plaatsen weet te vertellen. U kan op één dorp na, namelijk Bilaal, geen enkel dorp situeren (zie gehoorverslag CGVS 9 september 2016, p. 28). Zo verklaart u onder andere van Buulo Cigale dat het een dorp is, maar u heeft "er geen kennis van. [U] hoorde het enkel." Wanneer u gevraagd wordt om het dorp te situeren, moet u het antwoord schuldig blijven. U weet enkel dat het onder het district Jalalaqsi valt (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 14). Hetzelfde geldt voor het dorp Baqdaad Bari, Jaciir, Ceel Ciid, Jaro en Bulu Qalal. U verklaart telkens dat u enkel de benaming van de dorpen kent, maar u kan er verder niets over vertellen (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 14-17). Opmerkelijk is dat, wanneer u de eerste maal met enkele dorpen uit uw omgeving geconfronteerd werd, u ook de dorpen Tixsiile en Hargaisa Yarei als dorpen uit Jalalaqsi aanduidt (zie gehoorverslag 9 september 2016, p. 28). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat deze dorpen niet in de provincie Hiraan liggen, maar respectievelijk in de provincie Lower Shabelle en Middle Jubba op maar liefst meer dan 130 en 520 kilometer (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Er werden geen gelijknamige dorpen teruggevonden in het district Jalalaqsi, evenmin in de provincie Hiraan. Doordat u bij de eerste confrontatie bijna elk dorp lijkt te herkennen, waarvan ook dorpen die niet in het district Jalalaqsi gelegen zijn, lijkt het erop dat u enkel aan het gissen bent. Verder is het ook opvallend dat wanneer u een eerste keer gevraagd wordt naar het dorp Gaag-Damale, dan blijkt u het niet te herkennen (zie gehoorverslag CGVS 9 september 2016, p. 27). Wanneer u er echter een tweede keer mee geconfronteerd wordt, verklaart u Damale te herkennen als een dorp in het district Jalalaqsi (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 16). Tot slot blijkt de kennis die u heeft over uw leefomgeving ingestudeerd. Zo kan u de districten uit de provincie Hiraan moeiteloos opnoemen (zie gehoorverslag CGVS 9 september 2016, p. 5). U verklaarde dat u deze districten kende doordat u geschiedenis op school leerde en dat u daar ook over de districten leerde. Wanneer u echter gevraagd wordt wat u er dan precies over leerde, antwoordt u vaag dat u "gewoon de topografie op school [leerde]. Dan ook de geschiedenis. We leerden over provincies en districten daar." (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 4). Gevraagd of u de districten kan situeren, antwoordt u: "Ik kan het proberen." Gevraagd of u dan gaat gokken, antwoordt u ontwijkend: "De rivier komt vanuit het noorden." Nogmaals gevraagd of u het weet, antwoordt u: "Ik denk het wel." U stelt vervolgens dat Bulu Burte in het noorden ligt en Beledweyne in het noordwesten. Over Mataban en Mahaas verklaart u dat ze respectievelijk in het oosten en zuidoosten gesitueerd zijn (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 4-5), maar uit de landkaarten toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Mataban en Mahaas ten noorden van het district Jalalaqsi gelegen zijn. Gevraagd of u nog andere dingen op school leerde of nog andere kennis over deze districten heeft, verklaart u verder niets te weten (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 5). Het is niet alleen opmerkelijk dat u verklaart de topografie en geschiedenis te hebben geleerd van deze districten, maar uw kennis uiteindelijk niet verder reikt dan de opsomming van de districten.

Voorts is het ook bijzonder opvallend dat u de districten uit de provincie Middle Shabelle die aan het district Jalalaqsi grenzen niet als district herkende. Wanneer u geconfronteerd werd met het district

Adan Yabaal, dat ten zuiden van Jalalaqsi ligt, verklaart u het niet te kennen. Van het district Cadale, dat evenals Adan Yabaal in het zuiden aan Jalalaqsi grenst, verklaart u dat het een dorp is. Gevraagd waar het gelegen is, stelt u: "Ik weet het niet. Ik hoorde erover." Gevraagd wat u er dan over hoorde, blijkt dat u "alleen de benaming" hoorde en "dat het een dorp is". Gevraagd of het in de buurt van Jalalaqsi ligt, moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 15).

Niet alleen uw geografische kennis, maar ook de socio-politieke kennis die u over Jalalaqsi heeft, doet vragen rijzen. Wanneer u gevraagd werd of er ooit buitenlandse troepen in uw stad zijn geweest, vermeldt u de Hiil Walal troepen. U verklaart dat "het [...] troepen van Djibouti [zijn], die de overheid helpen. Ze geven trainingen aan de soldaten. Ze verzetten zich als Al Shabaab aanvallen uitvoert. Ze beschermen mensen tegen de problemen van Al Shabaab." Gevraagd wat de benaming Hiil Walal betekent, verklaart u het niet te weten. U verklaarde verder geen andere namen voor die troepen gehoord te hebben. Wanneer u dan gevraagd wordt of u AMISOM kent, zegt u: "Ik hoorde erover, maar ze kwamen nooit in mijn plaats." U voegt toe: "Ik denk het. Ik ben helaas niet iemand die in de politiek zit." (zie gehoorverslag CGVS 9 september 2016, p. 15) Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat de troepen van AMISOM mede verantwoordelijk zijn voor de bevrijding van Jalalaqsi (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het is vreemd dat u over de aanwezigheid van de Djiboutiaanse troepen weet te vertellen en u zich bewust bent van het bestaan van AMISOM, maar u zich niet zou realiseren dat de aanwezige troepen in Jalalaqsi deel uitmaakten van AMISOM. Bovendien verklaarde u dat u na uw huwelijk in augustus 2015 bij uw echtgenoot, alsook diens moeder en broer L.N.S. introk. Van uw schoonbroer L.N.S. verklaart u dat hij soldaat was (zie gehoorverslag CGVS 9 september 2016, p. 11-13). En daarenboven verklaarde u dat uw woning naast het politiekantoor gelegen is (zie gehoorverslag CGVS 9 september 2016, p. 16). Wanneer u geconfronteerd wordt met uw gebrekkige kennis, stelt u: "Ik ben niet politiek gerelateerd. Ik zie geen verschil tussen politie en militairen. Ik heb u wel verteld dat ik soldaten zag. Wat u niet weet, is dat ik het over dezelfde heb. Ik zag ze als soldaat, maar ik wist niet dat ze AMISOM waren toen." (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 7). Rekening houdend met het feit dat u bij uw schoonbroer inwoonde die soldaat is, u naast het politiekantoor woonde en u van het bestaan van AMISOM op de hoogte bent, is het weinig geloofwaardig dat u niet op de hoogte zou zijn van de aanwezigheid van AMISOM in uw stad Jalalaqsi. Deze verklaring kan dan ook niet overtuigen.

Voorts bleek u ook onwetend te zijn over de recente gebeurtenissen of incidenten door de aanwezigheid van Al Shabaab in Jalalaqsi. Wanneer u gevraagd wordt of u zich nog incidenten of gevechten kon herinneren in Jalalaqsi door de aanwezigheid van Al Shabaab, verklaart u dat u dat niet weet. U krijgt vervolgens opnieuw de kans om over de problemen te vertellen die veroorzaakt werden door Al Shabaab. Uiteindelijk verklaart u dat het niet in de stad gebeurde, "maar wel in de omliggende dorpen. Dat kwam wel eens voor." (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 11) U krijgt vervolgens de kans om meer te vertellen over die incidenten uit omliggende dorpen, maar uw kennis blijkt echter zeer vaag en beperkt. Zo stelt u: "Ik kan niet zeggen dat het over die dorpen gaat, maar ik hoorde dorpen rondom Jalalaqsi." Gevraagd naar wat u dan precies hoorde, antwoordt u ontwijkend: "Zoals u weet. Al Shabaab is een religieuze groepering. Het is de oppositie van de overheid. De overheid is hun grote vijand. Ze zijn tegen de overheid. Ze zien iedereen die onder de regering valt als ongelovige. Ze willen, in hun ogen, het land bevrijden. Dat is hun ideologie. Dat is wat ze denken. Dat de overheid een ongelovige staat is en mensen die voor hen werken." Wanneer u gevraagd wordt om concreter over de gebeurtenissen in de nabijgelegen dorpen te spreken, herhaalt u enkel het voorgaande. Wanneer u dan gevraagd wordt naar de periode waarin deze gevechten plaatsvonden, zegt u dat u zich "de periode niet [kan] herinneren." Immers, "voor [u] was het niet belangrijk. [U] was niet geïnteresseerd om het te onthouden." U krijgt tenslotte nog een laatste kans om iets meer over deze gebeurtenissen te vertellen, maar u blijft volharden in uw tactiek en u herhaalt enkel algemeenheden over Al Shabaab, maar u slaagt er niet in om concrete gebeurtenissen uit omliggende dorpen te omschrijven (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 11-12). Omdat u verklaarde dat er in Jalalaqsi geen incidenten plaatsvonden door de aanwezigheid van Al Shabaab, terwijl de bronnen wel gewag maken van talrijke incidenten, werd u hiermee ook geconfronteerd (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw verklaring voor deze onwetendheid kan moeilijk overtuigen: "Misschien doordat ikzelf door mijn eigen problemen diep geraakt was. Ik zat met mijzelf in. Misschien vond het tegelijkertijd plaats. Ik had het moeilijk genoeg met mezelf." (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 12) Het is immers weinig aannemelijk voor iemand die beweert haar hele leven in Jalalaqsi te hebben gewoond niet op de hoogte te zijn van de problemen die Al Shabaab veroorzaakte in haar stad.

Uw gebrekkige kennis omtrent de gebeurtenissen in uw stad en omgeving doet nog meer vragen rijzen aangezien u verklaarde dat u naar de radio luisterde toen u in Jalalaqsi woonde. Immers, daardoor was

u op de hoogte van "alle actuele nieuws in Somalië" en wist u "wat er zich afspeelt. Wat de situatie is. In wat voor een situatie wij verkeren." (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 8). U kreeg tot wel vijf keer de kans om meer te vertellen over uw directe leefomgeving, maar u blijft systematisch de vragen ontwijken. Uiteindelijk verklaart u iets over Bulo Burte gehoord te hebben, maar opnieuw blijven uw verklaringen vaag en weinig doorleefd. Zo zegt u "dat er gevechten waren tussen hen [AMISOM] en Al Shabaab en ook in de omliggende dorpen.". U weet echter niet wanneer deze gevechten plaatsvonden en toen u de kans kreeg om meer te vertellen over de inhoud van deze nieuwsberichten, antwoordde u: "Ik was er zelf niet bij. Voor mij was het niet belangrijk. Ik had geen interesse. Het was nieuws, meer niet." (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 8-9). Opmerkelijk hierbij is dat u eerder verklaarde dat uw vader een chauffeur was en dat het traject naar Bulo Burte één van zijn vaste routes was (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 6). Dat u wel nieuwsfeiten uit Mogadishu zou memoriseren hebben (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 8), maar geen nieuws over uw directe leefomgeving kon herinneren omdat het u niet interesseerde, is weinig geloofwaardig.

Er dient te worden opgemerkt dat bovenstaande verklaringen opnieuw afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Jalalaqsi. Daarnaast kan ook uw kennis over clanconflicten in uw regio niet overtuigen. Zo werd u eerst gevraagd of er ooit mensen moesten vluchten uit Jalalaqsi. Omdat u dan clanconflicten tussen Hawadle en Badi Cadde ter sprake brengt, wordt u gevraagd wat u over deze conflicten weet. Wanneer er echter werd doorgevraagd over dit door u genoemde conflict, moet u vaak het antwoord schuldig blijven en blijkt uw kennis zeer summier en weinig doorleefd te zijn. Zo wist u onder meer niet waar of wanneer precies deze clans met elkaar vochten. Wanneer u gevraagd wordt of u weet om welke reden deze conflicten plaatsvonden, antwoordt u oppervlakkig: "Neen, maar volgens wat ik hoorde, vechten alle Somalische clans tegen elkaar." (zie gehoorverslag CGVS 9 september 2016, p. 17) Later krijgt u opnieuw de kans om over deze clanconflicten te vertellen. U verklaarde eerder zelf geen getuige te zijn geweest van de gevechten (zie gehoorverslag CGVS 9 september 2016, p. 17), maar wanneer u dan gevraagd wordt hoe u op de hoogte bent van deze conflicten, stelt u dat u "gewoon van zulke dingen [hoort]". Gevraagd om te verduidelijken hoe u dit wist, antwoordt u: "Je ziet het als er gewonden zijn gevallen en als ze verzorgd moeten worden. Als mensen dichtbij, zoals de burens of familieleden, getroffen zijn. Zo weet je het." Wanneer u dan geconfronteerd wordt met uw gebrekkige kennis over deze conflicten, blijft u herhalen dat u er niets meer over weet omdat u niet aanwezig was bij de gevechten (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 13-14). Het is echter weinig aannemelijk dat u via andere mensen over deze conflicten ingelicht werd en gewonden zag, maar niet kan verklaren wanneer of waar dit plaatsvond en om welke reden deze conflicten zich afspeelden, te meer omdat u ook verklaarde dat deze conflicten alsook in Jalalaqsi uitgevochten werden.

Tot slot komt ook uw kennis over de droogte niet doorleefd over. Zo werd u gevraagd of er altijd voldoende voedsel in Jalalaqsi was. U antwoordt daarop dat "er [...] veel eten tijdens de oogst [was]." (zie gehoorverslag 9 september 2016, p. 19) Vervolgens wordt u nogmaals gevraagd of er periodes waren waarin er een gebrek aan eten was, maar u verklaart: "Sinds ik het hoorde, neen, want het is een agrarisch land." Doordat u verklaarde dat Jalalaqsi één van de agrarische gebieden is, waar de provincies afhankelijk van zijn, komt het heel bevreemdend over dat u pas op het moment dat er u expliciet naar gevraagd wordt, het u te binnen schiet dat Somalië in 2011 onderhevig is geweest aan een droogte. Uw geloofwaardigheid wordt verder aangetast doordat u melding maakt van hulporganisaties, waarvan mensen in Jalalaqsi afhankelijk waren, waarover uw kennis niet verder reikt dan enkel hun bestaan. Wanneer u een eerste keer gevraagd wordt over welke hulporganisaties u spreekt, antwoordt u eenvoudigweg: "Ik ben geen expert. Ik ken hun namen niet. Ik hoorde organisaties." (zie gehoorverslag CGVS 9 september 2016, p. 19) U krijgt later nogmaals de kans om meer te vertellen over de door u genoemde hulporganisaties, maar u "hoorde enkel dat ze een hulporganisatie zijn. Ik heb geen info over hen." U weet niet hoe deze organisaties heten of waar ze vandaan komen. Gevraagd naar wat deze organisaties precies deden, verklaart u: "Zolang ik hoorde, mensen helpen." Gevraagd hoe ze dat deden, blijft u vaag antwoorden: "Als er bv. droogtes zijn, dan heb je te maken met ziektes en mensen sterven. Ze maken moeilijke omstandigheden. Dan helpen ze waar ze kunnen." U krijgt nog een laatste keer de kans om concreter te antwoorden en dan besluit u eenvoudigweg met "voedsel en medicijnen uitdelen." Toen u gevraagd werd waar deze organisaties operationeel waren, blijft u opnieuw bij algemeenheden: "Ze gaan naar een veilige plek waar de autoriteit hen kan beschermen." U kan echter geen concrete plaatsen geven. Ook over de manier waarop deze hulpverlening verliep, kan u niet uitweiden. U zegt dat u er niet veel kennis over heeft en dat u ze nooit zag.

U "vertelt" enkel wat [u] van anderen hoorde." (zie gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p. 13) Daarenboven is het ook merkwaardig dat u enkel op de hoogte bent van de droogte uit 2011, die heel

Somalië teisterde. Immers, wanneer u gevraagd werd of er nog droogtes na 2011 voorkwamen, zegt u eerst: "Dat was de ergste droogte over heel Somalië. Er zijn er wel andere, maar dit was de ergste." Wanneer u nogmaals gevraagd wordt of er nog droogtes in Jalalaqsi waren na 2011, verklaart u dat u het niet hoorde. Het is frappant dat, wanneer u geconfronteerd wordt met droogtes na 2011, u zich wel bewust zou zijn van overstromingen, maar niet van de droogtes waaronde Jalalaqsi gebukt ging. Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt was er in september en begin oktober 2014 een droogte die ernstige gevolgen inhield voor de inwoners van Jalalaqsi (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het is allerm minst onredelijk te verwachten dat u enige kennis zou hebben van deze recente droogte, die belangrijke gevolgen had voor uw regio, en een grote impact op het dagelijks leven.

U legde tijdens het gehoor op het CGVS op 9 september 2016 en 9 januari 2017 geen documenten neer.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Jalalaqsi in het district Jalalaqsi gelegen in de provincie Hiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jalalaqsi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 9 september 2016 en 9 januari 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“ - Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980.

- Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

- Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoekster licht toe als volgt:

“In hoofdzaak stelt verwerende partij dat geen geloof kan worden gehecht aan het verblijf van verzoekende partij in Somalië.

Voornamelijk op de omliggende dorpen wordt door de verwerende partij gefocust.

Zo meent de verwerende partij dat de verzoekende partij haar geografische kennis tekortschiet.

Ze gaat er hierbij echter aan voorbij dat de verzoekende partij voornamelijk binnenshuis verbleef en haar dorp nooit verlaten heeft voor haar vlucht uit Somalië.

p. 17 CGVS I:

[citaat CGVS-gehoorverslag (1), stuk 10, p. 17]

Het is dan ook absoluut niet evident om op abstracte wijze (want zij had haar wijdere omgeving nooit gezien) over de omliggende dorpen te beginnen vertellen.

Wat de omliggende dorpen betreft, kon verzoekende partij er verschillende opnoemen en herkende zij er ook toen de verwerende partij de namen van voorlas. Echter, het is bijzonder moeilijk voor haar om de exacte ligging van deze dorpen te kennen, als zij er nooit geweest is. Zij heeft haar hele leven in Jalalaqsi gewoond en kende de merendeel van deze dorpen bij naam. Maar het is absoluut niet vreemd dat zij de dorpen niet exact kan situeren.

Wanneer het gehoor van verzoekende partij erop wordt nagelezen, blijkt dat zij weldegelijk een uitgebreide kennis had van de omliggende dorpen, kennis die volledig overeenstemt en mag verwacht worden van iemand met het profiel van verzoekende partij.

p. 27-28 CGVS I:

[citaat CGVS-gehoorverslag (1), stuk 10, p. 27-28]

Dat verzoekende partij dorpen niet alle dorpen correct kan situeren is niet onlogisch, a fortiori gelet op haar profiel.

II.1.2. Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle clans en (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen (cf. stuk 3):

“In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat “het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden.” Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

“In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan-familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen.

M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn.

Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

(...)”. En verder: “In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes – (...) – niet (kunnen) kennen.”

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

In casu is er van enig relativeringsvermogen bij de verwerende partij geen sprake.

Zo bekritiseert verwerende partij verzoekende partij als zij bepaalde zaken niet weet, maar wanneer zij bijvoorbeeld de districten moeiteloos kan opnoemen, doet verwerende partij deze kennis van verzoekende partij van de hand als “ingestudeerd”. Dit is niet ernstig.

Verwerende partij focust zich op de rondom gelegen dorpen om te besluiten dat verzoekende partij deze niet kan lokaliseren, en dus niet van haar regio afkomstig zou zijn. over de uitgebreide kennis van verzoekende partij over Jalalaqsi zelf, zwijgt verwerende partij in alle talen.

Zo vertelde verzoekende partij over het dorp, de rivier, de districten: p. 4-5 CGVS I

[citaat, CGVS-gehoorverslag (1), stuk 10, p. 5]

Zij vertelde over de wijken in haar dorp, de ligging van de veemarkt, de rechtbank, haar school: p. 8-9 CGVS I

[citaat, CGVS-gehoorverslag (1), stuk 10, p. 8]

En

[citaat, CGVS-gehoorverslag (1), stuk 10, p. 9]

Zij vertelde over de belangrijke gebouwen, zoals politiestation, hospital/kliniek, theater, gasstation, enz p. 15-16 CGVS I

[citaat, CGVS-gehoorverslag (1), stuk 10, p. 15-16]

En

[citaat, CGVS-gehoorverslag (1), stuk 10, p. 16-17]

Verzoekende partij vertelt niet alleen over deze gebouwen, maar ook over de geschiedenis ervan, wanneer zij in werking waren, door wie ze bezet werden, enz. dergelijke details kon zij uiteraard niet kennen indien zij niet effectief van Jalalaqsi afkomstig zou zijn!

II.1.3. Verwerende partij stelt vervolgens dat er vragen rijzen over de socio-politieke kennis van verzoekende partij over Jalalaqsi:

[citaat bestreden beslissing]

Wat de buitenlandse troepen betreft heeft verzoekende partij aangegeven dat ze weldegelijk buitenlandse troepen aanwezig waren, zoals de Djiboutiaanse troepen (Hilwala) en ook AMISOM, maar dat zij er geen onderscheid in kan maken.

p. 15 CGVS I

[citaat, CGVS-gehoorverslag (1), stuk 10, p. 15]

En p. 7 CGVS II:

[citaat, CGVS-gehoorverslag (2), stuk 5, p. 7]

Verzoekende partij heeft aldus tijdens beide gehoren aangegeven politiek niet actief te zijn geweest en vertelde over hetgeen zijn in het dagelijks leven zag: zij zag militairen, buitenlandse troepen die in Jalalaqsi aanwezig waren en het bevrijdden, maar zij weet niet welke militairen tot welke groep behoorden. verzoekende partij begrijpt niet wat hier zo vreemd aan is?

wat haar politieke kennis betreft mag niet worden voorbijgegaan aan de overvloed van informatie die zij hierover kon geven.

Zo vertelde zij over de overheid van Jalalaqsi, hoe zij de macht overnamen van Al Shabab en hoe zij dat ervaren heeft: p. 14-15 CGVS I

[citaat, CGVS-gehoorverslag (1), stuk 10, p. 14-15]

Zij vertelde over de komst van Al Shahab en het leven onder hun regime, waar zij gestationeerd waren, wie de leider was enz: p. 17 CGVS I

[citaat, CGVS-gehoorverslag (1), stuk 10, p. 17]

En p. 21-22 CGVS I

[citaat, CGVS-gehoorverslag (1), stuk 10, p. 21-22]

Deze socio-politieke kennis kon verzoekende partij alleen maar verwerven door het zelf mee te maken. Verwerende partij geeft hier absoluut geen gehoor aan en focust zich op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden. dit is uiteraard bijzonder onredelijk en toont geen enkele inlevingsvermogen van verwerende partij in de leefomstandigheden van verzoekende partij.

II.1.4 Tenslotte stelt verwerende partij at de kennis van verzoekende partij over de droogte “niet doorleefd” zou zijn:

[citaat bestreden beslissing]

Het feit dat de droogte van 2011 verzoekende partij "opeens binnenschiet" is een reden om te twifelen aan de oprechtheid van verzoekende partij?! Verwerende partij gaat wel heel ver en is heel vindingrijk in haar motieven om op elke mogelijke wijze twijfel te zaaien over de afkomst van verzoekende partij! Verzoekende partij kreeg de vraag naar de droogtes en de overstromingen en zij antwoorde hier erg duidelijk op:

Zij vertelde over de uitdroging van de rivier, over het feit dat de waterprijzen de lucht in gingen, over het feit dat er tanks met mater geplaatst werden en er hulporganisaties aanwezig waren: p. 19 CGVS I:

[citaat, CGVS-gehoorverslag (1), stuk 10, p. 19]

In 2014 vond inderdaad ook een droogteperiode plaats, maar die was van zeer korte duur en bijlage niet zo erg als deze van 2011, vandaar dat verzoekende partij enkel vertelde over de droogte van 2011.

Het is aldus duidelijk dat verwerende partij overhaaste conclusies getrokken heeft en ten onrechte stelt dat verzoekende partij niet van Jalalaqsi afkomstig zou zijn. Hierboven werd uitvoerig aangetoond dat verzoekende partij van Jalalaqsi afkomstig is en er haar hele leven heeft gewoond."

II.1.5. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De negatieve beslissing van de verwerende partij is immers gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan de herkomst van verzoekende partij en haar asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en

II.1.6. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Jalalaqsi en heeft daar steeds gewoond."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoekster een advies neer van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan haar identiteit en haar regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen over de verschillende dorpen rondom haar eigen dorp, haar eigen leefomgeving, enzovoort en volhardt dat zij over de droogte in 2011 doorleefde verklaringen heeft afgelegd en wel een toereikende socio-politieke kennis heeft over de aanwezigheid van AMISOM en het conflict in haar regio. Het louter volharden in haar verklaringen doet echter geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. Na lezing van het administratief dossier, wordt de Commissaris-generaal bijgetreden dat (i) verzoeksters geografische kennis over haar onmiddellijke leefomgeving en (ii) haar socio-politieke kennis over AMISOM, recente conflicten met Al Shabaab en clanconflicten in haar regio enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt, en dat verzoekster allerminst doorleefde verklaringen aflegde over de droogteperiode van 2011. Bovendien laat verzoekster de motivering ongemoeid dat zij niet op de hoogte bleek te zijn van de droogteperiode van 2014 in haar regio van herkomst. De Raad is van mening dat dit haar herkomst uit de regio op fundamentele wijze ondergraaft.

Dergelijke onwetendheid is volstrekt ongeloofwaardig en duidt erop dat zij de periode van grote droogte in haar voorgehouden regio van herkomst niet werkelijk heeft meegemaakt. Uit de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 15, nr. 13-14) blijkt dat de droogte in 2014 hard toesloeg in Zuid- en Centraal-Somalië, en dat de situatie en voedselschaarste zo erg was in Somalië dat dit wordt

beschouwd als een humanitaire ramp. Het feit dat verzoekster voornamelijk thuisbleef, is geen voldoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving. Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat iedere asielaanvraag op de individuele merites wordt beoordeeld. De Raad is aldus van mening dat bovenstaande vaststellingen verzoeksters verklaringen over haar vermeende regio van herkomst ernstig ondermijnen.

De motivering van de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoekster niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Jalalaqsi, in het district Jalalaqsi, in de provincie Hiraan. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoekster voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Jalalaqsi, in het district Jalalaqsi, in de provincie Hiraan in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de CGVS-interviews en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 2, 29; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 2, 17, 26). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP